ὀργῶν τε καὶ πέπειρον ἤδη τυγχάνον,
ἣν ἀδρανὴς ἦδ' ἐς τόδ' ἔσα τυγχάνῃ.
οἷον ποτ' ἔδρων τῶν Ἰατρῶν θ' οἱ πάλαι,
ταύτης ὀπαδοὶ πρόφρονές θ' ὑπέργ' ὅσοι,
κάμνοντας ἀλθαίνοντες εὐςόχως πάνυ,
ὡς δῆλον ἑξῆς συντόμοις ἔςαι λόγοις.

ΛΖ. Ἐπείπερ ἀλθαίνειν γὰρ ὡς εἰκῶς νόσον
ἅπασάν ἐςι τῆσδ' ἀναιρεῖν αἰτίαν (χ) κζ. 584
τὴν δρῶσαν, ἥτις ἐςὶ πλησιεςάτη,
κατ' ἐξοχὴν πρώτη τε καὶ γ' ἁπλεςάτη· λα. 641
ὃς οἶδεν ἁπλοῖς κῳλιγίςοις φαρμάκοις,
ὀρθῶς ἐφαρμόττεσιν αἰτίᾳ νόσε,
προευτρεπίζειν κἀκκενεῦν τήνδ' εὐςόχως (ψ), λς. 769
ἢ καὶ μεθαρμόζειν τε κἀλλοιεῦν γέ πως, λγ. 710 -- 716
γνὲς τήνδ' ἐναργῶς ἐκ νόσε ξυμπτωμάτων (ω) κθ. 613
ἔῤῥωσεν ἔτος τὸν νοσεῦντα σὺν τάχει.
ἁπλῆν γὰρ ἔσαν καὶ μίαν τήνδ' αἰτίαν,
ἁπλοῖς μὲν, ἀλλ' ἒν συμφόροις κεχρημένος
ἀνεῖλε ῥᾷςα· τίς χρεὼ δ' ἦν πλειόνων;
καίγε ξυναιτίων γὰρ ἀλλοίων πάνυ
ξυνεῤῥυηκότων μὲν ἐσθ' ὅτ' ἐς μέσον,
δεδρακότων δὲ συμπλοκὰς δεινὰς νόσων, κ. 407

τε-

(χ) Περὶ φυσ. ἀνθρ. ιθ. κε. φυσῶν Β. δ. διαίτ. Α. ιδ. Α'λέξ. Τραλλ. Α. α. (ψ) Περὶ φυσῶν β. (ω) Περὶ τέχνης κα.